

Σήμερα γιορτάζουμε και θα μοιραστούμε σημαντικές στιγμές του 2018, εκείνες που μένουν από την καθημερινή προσπάθεια και κόπο, εκείνες που ξεχωρίζουν. Βέβαια όχι όλες όσες το αξίζουν. Κάτι τέτοιο είναι δυστυχώς αδύνατον, γιατί ευτυχώς είναι πολλές. Η επιλογή ήταν δύσκολη και ίσως αδικεί αρκετές. Αλλά το σημαντικό είναι να μοιραστούμε, να ξαναζήσουμε και να αναστοχαστούμε την καλλιτεχνική δημιουργία των δημόσιων πολιτιστικών οργανισμών, τις ανακαλύψεις σε αρχαιολογικούς χώρους, τα έργα αναστήλωσης, την άυλη πολιτιστική κληρονομιά. Εκείνα που στη δουλειά όλων μας στο υπουργείο Πολιτισμού -των υπαλλήλων, των στελεχών, της πολιτικής ηγεσίας, δεν είναι εφήμερα αλλά εμπεριέχουν το θρίαμβο και την αναπαράσταση της πολιτισμικής προσδοκίας.

Θα έχουμε σύντομα μια ξεχωριστή γιορτή στη Θεσσαλονίκη για όλη τη Μακεδονία αλλά και στις περιφέρειες της χώρας. Παντού στην Ελλάδα υπάρχουν σημαντικά έργα. Μια ξεχωριστή επίσης γιορτή για τα μουσεία. Ωστόσο το μήνυμα είναι ένα: ότι το υπουργείο και όλοι του οι άνθρωποι, υπάλληλοι, διευθυντές, πολιτική ηγεσία, αναμετρώνται καθημερινά για να ξεπεράσουν το εφήμερο, να κρατήσουν σε διάρκεια όσα ξεχωρίζουν. Κι από αυτή τη θέση θέλω να σας ευχαριστήσω καθένα και καθεμιά ξεχωριστά για την εξαιρετική συνεργασία στα μικρά και στα μεγάλα, όλους τους συνεργάτες και ιδιαίτερα τον υφυπουργό Κώστα Στρατή και την Γ. Γραμματέα κυρία Μαρία Βλαζάκη για τη γνώση και την υπευθυνότητα, για την αλληλεγγύη και το κλίμα εμπιστοσύνης μέσα στο οποίο εργαζόμαστε.

Η συστηματική δουλειά, η συλλογική προσπάθεια, η έμπνευση και η επινοητικότητα συγκροτούν την υπαρκτή συνθήκη του πολιτισμού, δίνουν νόημα στον αστερισμό που προκύπτει από το νέο, το ιδιαίτερο που γεννιέται μπροστά στα μάτια μας από την κοινή προσπάθεια για την πολιτισμική ανάπτυξη της χώρας. Είναι οι στιγμές αυτές που στοιχειοθετούν τον οδικό χάρτη της πολιτικής του πολιτισμού, που έχει ως στρατηγικούς στόχους τη δημιουργική οικονομία αλλά και τον πολιτισμό της καθημερινής ζωής, τα πολιτισμικά δικαιώματα όλων, τη μείωση των πολιτισμικών ανισοτήτων και διακρίσεων. Κι ακόμη να δούμε πώς το Δημόσιο σχεδιάζει και επαναπροσδιορίζει τον ρόλο του, στην μετά τη βαθιά κρίση περίοδο που προκάλεσε τραύματα και αμφισβήτηση το δημόσιο πολιτισμικό πεδίο, φέρνοντάς το αντιμέτωπο με τη νέα συνθήκη των ιδρυμάτων, τα ιδιωτικο-οικονομικά κριτήρια πολιτιστικής διαχείρισης και το μάρκετινγκ ως απάντηση στις κοινωνικο-πολιτισμικές ανάγκες.

Είναι οι στιγμές που όταν τις μοιραζόμαστε μας φέρνουν πιο κοντά στο όραμα της πολιτισμικής δημοκρατίας ως θεμελιώδους συνθήκης της καθημερινής ζωής μας ως πολιτών.

Μυρσίνη Ζορμπά